

V Ä N F Ö R E N I N G E N

**KONST
HALLEN
HISHULT**

#5-18

www.hishult.com

- #5-18 – Tomas Byström – FLÄTVÄRK
- #6-18 – KAMRAS-Minnen ur samlingen
- HÖST & VINTER PÅ GÄSTGIVAREGÅRDEN

Mönsterspråk

av *Britte Montigny*

Tomas Byström, stockholmskonstnären med hustru - konstnären Tuula Lehtinen –, ateljé och bostad i finska Tammerfors, är tillbaka i Konsthallen Hishult, denna gång med en utställning han kallar Flätverk. En rätt vidlyftig titel som får associationerna att spreta i väg i snart sagt alla riktningar: hårfläta, vetefläta, korgfläta, stolsitsfläta, ordfläta. Flätverk bildade av skuggor och dagrar, av gamla murade tegelförband och vindilars förbillande flätverksmönster på solglitrande vattenytor, av mikrober sedda genom ett mikroskop. Av det hårfina flätverket av ådror i en dagsländas vinge (återgivet direkt på pappret med en hårstråtunn akvarellpensel. Ömtåligt! Utsökt!).

Något stämmer, annat stämmer inte. Men mönster är det likafullt. Tomas Byström ler. Det är så det ska vara. I mönstren finns själva kärnan till hans konstnärskap. Tomas Byström är "mönstermålare" av den enkla anledningen att han gillar att måla mönster. De bär på en överraskningspotential med förmåga att överrumpla inte bara utomstående betraktare av de skenbart ganska okomplicerade målningarna utan allt

som oftast också honom själv.

De mångtydiga mönstren och den rikedom av associationer som de alstrar bär alla hans signatur. Visst kan tankarna ibland snurra iväg till Keith Haring och hans street art-relaterade mönstervärld, men då är man ute på villospår. Som "mönstermålare" vänder sig Haring utåt, mot storstadens sociologiska strukturer. Byström är snarast inåtvänd med blicken närgånget riktad mot landskapets olika organiska strukturer och de mönster dessa kan tänkas rymma. Kort sagt: han gillar att i sina oljemålningar, akvareller och akvatinter utmana betraktarens perception, synminnen och associationskedjor. I de allra flesta fall ter sig hans verk abstrakta, nonfigurativa. Men det stämmer inte. Ett närmare betraktande ger vid handen att ursprunget till flertalet av hans verk står att finna i faunan, i floran, i ett nystan av ull- eller jutegarn, i en gammal tegelmur, också den på sitt sätt organisk (leran är ju ett i hög grad levande material)...

Någon gång handlar det om direkta och lätt igenkännbara mönster och former: en

påse syrliga fruktkarameller som ströts ut över ett pappersark – en lågmäld symfoni av balanserade färger och inte helt perfekta rundlar där den antydda bristen på perfektion är ett mästerligt drag som skänker akvarellen ett vibrerande liv.

I andra verk möter en aubergine med blanklila hud; ett flygfå så exakt återgivet som vore det hämtat ur en urgammal illustrerad fauna, en illusion som förstärks av att akvarellpappret det är målat på är gulnat och med svaga spår av fläckar. Och när Tomas Byström i den egna matsalen råkar fästa blicken på ryggstödet till en senbarock stol förvandlas det till en mönstergillt stiliserad växtplats för exotiska frukter.

När associationsbollen väl satts i rullning är vissa mönster – som t ex en bit av en tegelmur eller av middagsbordets brödkorg, ett snörnystan eller ett stycke hundtandsmönstrad tweed - rimligt lätta att identifiera, andra är mer gäckande.

Det gäller bland annat akvarellen "Från Limpopo" som hänger i Konsthallens Förstuga. Ett svart raster över en underliggande rödbrunmelerad yta. Rent abstrakt! Eller...? Limpopo är – för den som inte vet – en meanderslingrande flod i Sydafrika. Här ger titeln fantasin vingar. Det abstrakta förklingar.

Som betraktare färdas man högt över det afrikanska landskapet, över floden vars yta krackelerar av vinden och ljuset. Andra tolkningar, andra upplevelser är fullt möjliga. Ett konstverk som inte väcker nyfikenhet,

inte genererar frågor, inte på ett eller annat sätt engagerar tröttnar man snart på. Det försvinner in i väggen, utan att distrahera, utan att oroa.

Floden Limpopo är – förefaller det mig – sedd ovanifrån, från så hög höjd att alla ovidkommande detaljer utplånats av avståndet. I andra verk förhåller det sig tvärtom.

Med mikroskopet för ögat utforskar Tomas Byström mikrobernas värld och hittar såväl Fulingar som Utväxter, Kryp, Alger och Oväxter. Och utan mikroskopet finner han de ornamentala skillnaderna mellan ett rödkålshuvuds bladnystan och en kålrabbi, sett i genomskärning.

Knappt kommen innanför porten till Konsthallen fångas mina ögon av ett par Gemåler som placerats mitt för öppningen till det allra längst in belägna rummet. En strategisk placering som omedelbart bejakar lusten att ta figurerna i ett närmare betraktande – inte minst för att de skiljer sig inte bara från resten av utställningen utan från allt jag tidigare sett av Tomas Byström. Skapade redan 1990 av tunna träbitar och tätt lindade linsnören men ändå märkligt mänskliga omges de av ett närmast mytiskt skimmer som tycks ha sitt ursprung i schamanism, besvärjelser och primitiva kulturer. Ett ursprung. En språngbräda till utforskningar av det som ligger utanför det omedelbart begripliga, till den värld av tecken och former som Tomas Byström ägnat och ägnar hela sitt konstnärskap åt att utforska.

#6-18 • 27 OKT-16 DEC 2018

Konsthallen

KAMRAS

CURT ASKER – OLLE BAERTLING
OLLE BONNIER – ERIK DIETMAN
ANNE-MARIE NORDIN

Barbro och Börge Kamras har varit gallerister i över 40 år. Först i Kalmar, sedan på Lilla Nyborg i Borgholm. År 2000 började de att bygga VIDA museum/konsthall (söder om Borgholm), en av vårt lands vackraste utställningsplatser. De lämnade/sålde sitt livsverk 2016. Att jobba med konstnärer och utställningar under så lång tid lämnar naturligtvis oförglömliga minnen och ger livslånga vänskapsband. Minnen och vänner är det som legat till grund för paret Kamras val av konstnärer och verk till denna utställning.

Att göra denna typ av "minnesutställning" hade jag själv funderat på att göra, men nyfikenheten på hur kolegorna/vännerna Kamras skulle ta sig an uppgiften tog överhand. De var inte svåra att övertala! Min/Konsthallens "minnesutställning" får Ni säkert se vid ett senare tillfälle!

När jag hämtade hem Kamras utställning så passade jag också på att besöka **Hans Frode** på Öland och med mig hem fick jag ett mindre antal nya målningar. Dessa visas också under den kommande utställningsperioden.

Förnya Ert medlemskap - snart dragning i konstlotteriet!

På det gamla medlemskortet kan Ni se när det är dags för betalning. Saknar Ni medlemskort så är ingen skada skedd, för vid ny betalning förnyas automatiskt Ert medlemskap med 12-månader från "förnyelsedatum". Mao förlorar man inget om betalningen kommer en tid innan medlemskapet har löpt ut. Kan vara bra att veta för de som har förlagt sina kort. Lika bra att få det gjort!

Förnya Ditt medlemsskap genom att betala in avgiften direkt till **BG 823-7943**
Medlemskap, 12 mån för **1 person = 400:-**
för **familj 550:-** (båda inkl portobidrag på 50:-).
OBS! Ange vem som betalar + aktuell e-postadress

**KONST
HALLEN
HISHULT**

Mycket välkomna till Konsthallen & Gästgivaregården!
konsthallen@hishult.com • 0430-40321

A handwritten signature in red ink, likely belonging to the person who wrote the text.